

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 318

Nr 81 – czerwiec 2020 rok

Zamiast w kwietniu, to w czerwcu

Przypomnijmy, egzamin ósmoklasisty 2020 miał się odbyć w kwietniu, jednak ze względu na pandemię koronawirusa konieczne było jego przesunięcie.

Dziś (16 czerwca) godzinie 9:00 rozpoczął się pierwszy spośród trzech egzaminów ósmoklasisty. Uczniowie ostatniej klasy szkoły podstawowej mierzą się z testem z języka polskiego. Napisze go ponad 347 tysięcy osób.

CENTRALNA KOMISJA EGZAMINACYJNA		Arkusze zawierają informacje pomocnicze chronione do momentu rozpoczęcia egzaminu.
WYPELNIŃ UCZEŃ		
KOD UCZNIWA	PESEL	miejsce na naklejkę
<input type="text"/>	<input type="text"/>	
Egzamin ósmoklasisty		
Język polski		
DATA: 21 kwietnia 2020 r.		
GODZINA ROZPOCZĘCIA: 9:00		
CZAS PRACY: 120 minut		
Instrukcja dla ucznia		Arkusze zawierają teksty liczące więcej niż 250 wyrazów.
<ol style="list-style-type: none">1. Sprawdź, czy na kolejno ponumerowanych 22 stronach są wydrukowane 22 zadania.2. Sprawdź, czy do arkusza jest dołączona karta odpowiedzi.3. Ewentualny błąk strun lub inne uszkodzenia zgłoś nauczycielowi.4. Na tej stronie i na karcie odpowiedzi w wyznaczonych miejscach wpisz swój kod, numer PESEL i przyklej naklejkę z kodem.5. Czytaj uważnie wszystkie teksty i zadania. Wykonuj zadania zgodnie z poleceniami.6. Rozwiązania zadań zapisuj długopisem lub piórem z czarnym tuszem/atramentem.7. Nie używaj korektora.8. Rozwiązania zadań: 2-5, 9-11, 14-16, 18, 19 oraz 20, zaznacz na karcie odpowiedzi zgodnie z informacjami zamieszczonymi na następnej stronie. W każdym zadaniu poprawna jest zawsze tylko jedna odpowiedź.9. Rozwiązania zadań: 1, 6-8, 12, 13, 17, 21 oraz 22, zapisz czytelnie i starannie w wyznaczonych miejscach w arkuszu egzaminacyjnym. Odpowiadaj tylko własnymi słowami, dłużej ze w zadaniu polecono inaczej.10. Ewentualne poprawki w odpowiedziach zapisz zgodnie z informacjami zamieszczonymi na następnej stronie.11. Zapisy w brudnopisie nie będą sprawdzane i oceniane.12. Lasta lektur obowiązkowych znajdujących się na stronie 3 tego arkusza egzaminacyjnego.		
Powodzenia!		
WYPELNIŃ ZESPÓŁ NADZORUJĄCY		
Uprawnienia ucznia do: ☐ nieprzenoszenia odpowiedzi na kartę odpowiedzi ☐ dostosowania zasad oceniania		OPOP-100-2004
Układ graficzny © OKE 2019		

Nowy wróg ludzkości

Przez pandemię życie całej ludzkości zrobiło obrót o 180 stopni, więc czy nie warto zaznajomić się z tematem lepiej? Jak to się w końcu mówi, jeśli chcesz pokonać przeciwnika, poznaj go jak najlepiej.

Jak się to wszystko rozpoczęło?

SARS-CoV-2 rozpoczął się w Wuhan w Chinach 17 listopada 2019 roku, ale status pandemii został nadany dopiero 11 marca 2020 przez Światową Organizację Zdrowia (WHO). Pierwotnie podejrzewano, że pandemia miała początek w sylwestra 2020 roku, ale niestety Koronawirus zaczął się rozprzestrzeniać już wcześniej. W okresie od listopada 2019 do stycznia 2020 zachorowania pojawiały się głównie w mieście Wuhan, w środkowych Chinach, ale już w połowie stycznia wirus rozprzestrzenił się po całym kraju. W drugiej połowie lutego zaczęto diagnozować setki chorych w Korei Południowej, we Włoszech oraz w Iranie. Od 4 marca 2020 są zauważane zakażenia tym wirusem w Polsce. 13 marca 2020 WHO podała, że epicentrum pandemii koronawirusa stała się Europa, a chorzy zarejestrowani zostali na wszystkich kontynentach z wyjątkiem Antarktydy.

Na skalę międzynarodową zostały podejmowane działania w celu przeciwdziałania rozprzestrzenianiu się zachorowań.

Jak spróbowano zaradzić problemowi?

Przykładowo ograniczono podróże, wprowadzono kwarantanny i godziny policyjne, odroczone lub odwołano szereg wydarzeń sportowych, religijnych i kulturalnych. Część państw zamknęła granice lub wprowadziła ograniczenia ruchu granicznego, w tym przylotów pasażerów. Trzeba było wprowadzić kontrole na przejściach granicznych, lotniskach i dworcach kolejowych, a w związku z wybuchem pandemii w 177 państwach na poziomie conajmniej lokalnym zostały zamknięte szkoły i uniwersytety, co ogólnie dotknęło blisko 1,27 miliarda uczniów i studentów.

Jakie są zauważalne skutki problemu?

Pandemia doprowadziła w wymiarze światowym do zastożeń społeczno-ekonomicznych oraz powszechnych obaw o niedobory dostaw żywności i podstawowych środków, w konsekwencji powodując dużą panikę wśród ludzi, którzy zaczęli wykupywać jak najwięcej towarów. W internecie i mediach zaczęły szerzyć się teorie spiskowe oraz dezinformacja dotyczące wirusa, i odnotowano szereg przypadków rasizmu wobec Azjatów.

Pojawienie się ognisk choroby z setkami chorych poza Chinami, w tym w Europie spowodowało 24 lutego 2020 znaczące spadki na giełdach całego świata, w tym rekordowe w skali kilku lat. Także Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie odnotowała najsilniejszy spadek od czterech lat. Następnego dnia w USA mocno spadły ceny ropy naftowej. Dwa dni później w Polsce z powodu przypadku koronawirusa na WIG20 spadły notowania 19 spółek. Na obawy o wpływ choroby COVID-19 na światową ekonomię nałożył się konflikt między OPEC i Rosją skutkujący 9 marca największym jednodniowym spadkiem cen ropy naftowej od 30 lat, co z kolei spowodowało kolejne silne spadki notowań na giełdach światowych. Na New York Stock Exchange wstrzymano obrót akcjami po kwadransie, w ciągu którego akcje straciły 7% wartości. W ciągu pierwszych 9 dni marca 2020 akcje notowane na giełdach całego świata straciły na wartości 9 bilionów dolarów amerykańskich. Kilka przypadków niedoborów zaopatrzenia przypisuje się epidemii, co wynika z globalnego wzrostu wykorzystania wyposażenia do walki z ogniskami choroby, paniki przy zakupach (która w kilku miejscach doprowadziła do wyczyszczenia półek z podstawowych produktów spożywczych, takich jak żywność, papier toaletowy i woda butelkowana) oraz zaktóceń w działalności zakładów i operacji logistycznych. Pandemia głęboko dotknęła też sektory sztuk performatywnych i dziedzictwa kulturowego, wpływając zarówno na działalność organizacji, jak też na osoby prywatne — zarówno te zatrudnione, jak i te pracujące samodzielnie — na całym świecie. Organizacje zajmujące się sztuką i kulturą starały się

podtrzymywać swoją misję, często finansowaną ze środków publicznych, zapewniania dostępu do dziedzictwa kulturowego społeczeństwu, utrzymywania bezpieczeństwa swoich pracowników

i społeczeństwa oraz wspierania artystów tam, gdzie było to możliwe. Do marca 2020 roku, na całym świecie i w różnym stopniu, muzea, biblioteki, teatry i inne instytucje kulturowe zostały zamknięte na czas bliżej nieokreślony, a ich wystawy, wydarzenia i przedstawienia zostały odwołane lub przełożone. Pandemia wpłynęła na organizację i przebieg wydarzeń sportowych powodując ich odwołanie, zmianę terminu lub konieczność rozgrywania bez udziału publiczności. Zawieszeniu uległy rozgrywki lig krajowych i pucharów europejskich, odwołane zostały m.in. ostatnie konkursy Pucharu Świata w skokach Narciarskich, a Letnie Igrzyska Olimpijskie 2020 i Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej zostały przeniesione na 2021 rok.

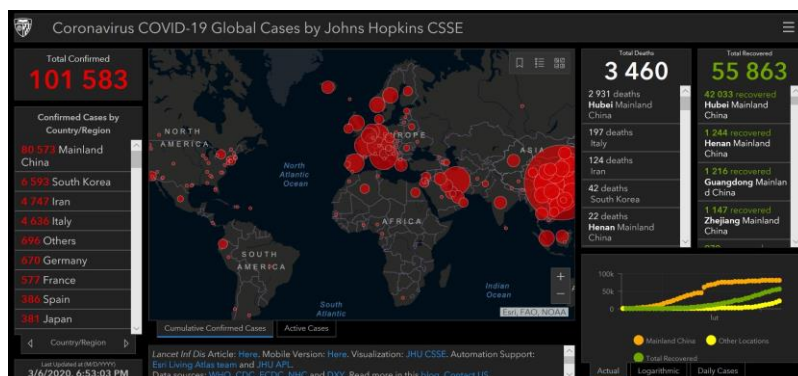
Pandemia wpłynęła niestety nawet na systemy polityczne wielu krajów, powodując zawieszenie działalności legislacyjnej, izolację lub śmierć polityków, a także zmianę harmonogramu wyborów z powodu obaw przed rozprzestrzenianiem się Koronawirusa. Pandemia COVID-19 sprawiła, że większość władz na całym świecie tymczasowo zamknęła instytucje edukacyjne, próbując powstrzymać rozprzestrzenianie się zarazy. Według stanu na dzień 24 maja 2020 r. około 1,725 mld uczniów jest obecnie dotkniętych skutkami zamknięcia szkół w

odpowiedzi na pandemię. Według monitoringu UNICEF-u, 153 kraje wdrażają obecnie zamykanie szkół w całym kraju, a 24 wdrażają zamykanie szkół na szczeblu lokalnym, co ma wpływ na w przybliżeniu 98,6% uczniów na całym świecie. Obecnie otwarte są szkoły w 10 krajach. Zamykanie szkół ma wpływ nie tylko na uczniów, nauczycieli i ich rodziny, ale ma również daleko idące konsekwencje gospodarcze i społeczne. Zamknięcia szkół w odpowiedzi na pandemię rzuciły światło na różne kwestie społeczne i gospodarcze, w tym zadłużenie obywateli, naukę przez internet, brak dostępu do żywności i bezdomność, jak również dostęp do opieki nad dziećmi, opieki zdrowotnej, mieszkań, Internetu czy usług dla osób niepełnosprawnych. Skutki pandemii są najbardziej dotkliwe dla dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i ich rodzin, powodując przerwę w nauce, zaburzenia w odżywianiu, problemy z opieką nad dziećmi i wynikające z tego koszty ekonomiczne dla rodzin, które nie mogły pracować.

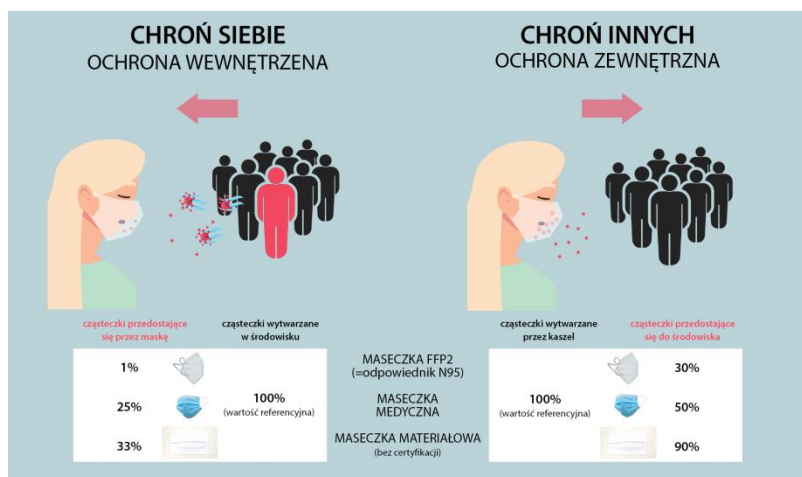
Statystyki

Do 31 maja 2020 odnotowano blisko 6,05 mln przypadków zachorowań na COVID-19 w 188 państwach i terytoriach, w tym ponad 369 tys. zgonów i około 2,54 mln przypadków wyzdrowień. Aktualnie w Polsce 1 061 padło ofiarą pandemii, 23 571 zachorowało, a 11 016 wyzdrowiało.

Jak się zabezpieczać?

Żeby nie zarazić się, trzeba przestrzegać zasad bezpieczeństwa, które zostały wprowadzone. Rzeczy, które możemy i powinniśmy robić, to chociażby częste mycie rąk, unikanie dotykania bez potrzeby twarzy, ograniczenie kontaktu, szczególnie fizycznego, z innymi ludźmi, a jak już się to zdarzy, to utrzymuj odpowiednią odległość minimalnie 1,5 metra, zacznij się zdrowiej odżywiać! - jeśli twój organizm będzie silniejszy, to staniesz się mniej narażony na zarażenie, zadbaj o miejsce w którym przebywasz, i zachowaj spokój. Poza tym pamiętaj o używaniu maseczki gdy gdzieś wychodzisz, to może bardzo Ci pomóc.

Unikaj zarażenia siebie i zarażenia innych

Myj często ręce!
Zarazki łatwo przywierają do rąk i mogą się rozprzestrzeniać. Myj często ręce mydłem i ciepłą wodą przez co najmniej 20 sekund. Płyn do dezynfekcji jest rozwiązaniem, gdy nie masz możliwości umycia rąk.

Pamiętaj, żeby kasłać i kichać w zgięcie łokciowe!
Kaszląc i kichając w zgięcie łokciowe lub w papierową chusteczkę higieniczną zapobiegasz rozprzestrzenieniu się małych kropli z zarazkami wokół siebie lub na swoje ręce. Zawsze wyrzucaj papierową chusteczkę do kosza na śmieci i myj ręce.

Unikaj dotykania oczu, nosa i ust!
Może to być trudne, dlatego myj często ręce mydłem i wodą, aby usunąć zarazki.

Zostań w domu, jeżeli jesteś chora/-y!
Zostań w domu, jeżeli jesteś chora/-y. Unikniesz w ten sposób zarażenia innych.

Zarazki znajdują się wszędzie w naszym otoczeniu. Staranna higiena rąk stanowi prosty sposób chronienia siebie i innych. Zakażenie rozprzestrzenia się najczęściej za pomocą naszych rąk.

A my nie przestajemy promować opowiadań, baśni i mitów stworzonych przez naszych kolegów i koleżanki.

Oto kolejna porcja.

EURYDYKA

To był ani ładny, ani brzydki wieczór. Powolnym krokiem szłam w stronę ławeczki przed blokiem. Lubiłam przesiadywać na niej i rozmyślać nad pytaniami, na które nie uzyskałam tego dnia odpowiedzi. Kiedy byłam już parę kroków od niej, nagle wyłonił się przede mną starszy pan z laską w dłoni. Wyglądał jak mój dziadek, miał rzadkie, siwe włosy i wygniecioną koszulę. Chwycił mnie mocnym uściskiem za nadgarstek i pociągnął za sobą. Mimo tego, że był całkiem obcy gdzieś głęboko w sercu czułam, że mogę mu zaufać.

Zaprowadził mnie pod kwitnącą magnolię. Puścił uścisk i podniósł swoją lasków w górę. Zaczął ją wymachiwać na lewo i prawo, a pod nosem szeptał jakieś niezrozumiałe słowa. Nie mogłam odciągnąć wzroku od magicznego spektaklu. Czułam się jakby oprócz niego, na całym świecie nic nie było. Nagle nie wiadomo skąd przyfrunęły wielobarwne motyle, usłyszałam niewyobrażalnie piękny śpiew ptaków. Wydawało mi się jakby dźwięk dobiegał gdzieś z oddali, ale słyszałam go bardzo wyraźnie i głośno.

Nagle zrobiło się całkiem czarno, a ja poczułam jakby ktoś objął mnie silnym uściskiem. Ocknęłam się leżąc na trawie wśród polnych kwiatów. Byłam ubrana w zwiewną, tiulową sukienkę, miałam białe stopy. Na głowie wyczułam wianek. Delikatnie chwyciłam go ręką, żeby lepiej się mu przyjrzeć. Był wykonany z białych i różowych stokrotek, powplatanie były też do niego źdźbła wysuszonej i świeżej trawy.

- Cześć - za moimi plecami odezwał się dźwięczny, cichy głosik.

Obróciłam się i zobaczyła klęcząca za mną niewiastę. Jej długie, blond włosy powiewały przy każdym porywie lekkiego wiatru. Wyglądała jak idealne piękno w ludzkiej postaci.

- Jestem Eurydyka, czy mogę poznać również twoje imię?

Trochę zdziwiona przyjrzałam się jej dokładnie. Wiedziałam, że już gdzieś słyszałam to imię, ale nie mogłam sobie przypomnieć gdzie.

- Zuzia – powiedziałam w końcu.

- Ach, cóż za dziwne imię – spojrzała na mnie lekko zdziwiona – Zuziu, a więc witaj na Polach Elizejskich.

W tym momencie wszystko mi się przypomniało. Nie rozumiałam tylko skąd ten staruszek wiedział jak się tu dostać i dlaczego akurat mnie wybrał.

- Chcesz zobaczyć jak wygląda Hades?

- Tak! – ucieszyłam się.

Razem z Eurydyką wstałyśmy i ruszyłyśmy w stronę Tartaru. Kiedy szłam po łące czułam jakbym latała. Dookoła było przecudownie, kwiaty rosły prawie wszędzie. Były tak kolorowe, że nie dało się odciągnąć od nich wzroku. Wokół roślin latały te same motyle, które widziałam pod magnolią i słysząc było ten sam śpiew ptaków. W powietrzu unosiła się lekka mgiełka i najróżniejsze zapachy. Wśród nich wyczułam słodki aromat tulipanów, świeży zapach skoszonej trawy i delikatną woń stęchlizny, która czuć kiedy otwiera się starą książkę.

Rozmarzyłam się i nawet nie zauważyłam, kiedy przeszłyśmy całe Pola Elizejskie i znalazłyśmy się obok Tartaru. To miejsce nie było już takie błogie i piękne. Wszędzie w powietrzu wisiał szary dym, na drodze widać było wypalone od ognia miejsca. Dookoła praktycznie nie rosła trawa ani kwiaty, a wszystko pogrążone było w mroku i smutku.

- Nie chcę dalej iść – zaproponowałam – To miejsce całe jest nasycone złą energią i smutkiem.

- Nie miałam zamiaru zaprowadzić Cię dalej. To miejsce cierpienia, na pewno nie odpowiednie dla dziewczynki w twoim wieku. Dla mnie zresztą też.

- Gdzie teraz pójdziemy – spytałam

- Może odwiedzimy Cerbera?

Ten pomysł bardzo mi się spodobał. Kiedy tylko wyszłyśmy z Tartaru od razu powróciły przyjemne zapach, piękne kwiaty i szczęście.

Ten błogi stan nie trwał jednak długo, mniej więcej w połowie naszej drogi spod ziemi wyłonili się wojownicy i porwali mnie oraz Eurydykę. Nie widziałam za dużo bo na głowie miałam założony worek. Czułam jak ktoś chwyta mnie i podnosi do góry, a potem gdzieś wkłada. Następnie to coś ruszyło. Strasznie się bałam co się stanie ze mną i Eurydyką.

Kiedy się zatrzymaliśmy i ktoś wyprowadził mnie z jeżdżącego czegoś usłyszałam potężny głos, który jeszcze bardziej wzmógł mój strach. Potem zdjęto mi z głowy worek. Stałam oko w oko z Hadesem. Był umięśniony i ogromny. Jego mina nie wskazywała na nic dobrego.

- Wysłać ją do więzienia – rozkazał.

Zostałam zamknięta za kratkami na około trzy godziny. Słyszałam w tym czasie szlochania i błagania Eurydyki i krzyki króla podziemi. Czułam się strasznie, że nie mogę pomóc mojej nowej koleżance. W końcu kraty do więzienia się otworzyły. Stał w nich Hades, wydawał się jeszcze bardziej muskularny i ogromny niż przedtem

- Ludzka ofermo - odezwał się – Nie jesteś tu mile widziana, jednak Eurydyka przekonała mnie, żebym darował ci życie. W zamian masz natychmiast wrócić do swojego świata.

- Tylko, że ja – jęknęłam się – Nie wiem jak wrócić

- Byłem na to gotowy. Masz, wypij to – podał mi flakonik z fioletowym syropem. Pachniał on jak suszone grzyby, wymiociny i padlina. W smaku też nie był dobry. W momencie kiedy pierwsza kropla dostała mi się do ust przed oczami zobaczyłam cały mój pobyt w krainie umarłych. Wszystkie piękne i straszne miejsca, wszystkich ludzi, wszystkie motyle, wszystkie kwiaty i mnie leżącą na łące i siedzącą za mną Eurydykę. Na końcu tej wizji pojawił się Tartar, tak wielki strach mnie ogarnął jakiego jeszcze nigdy wcześniej nie czułam. W tym momencie zemdlałam.

Ocknęłam się pod magnolią. Byłam obok bloku, naprzeciwko mnie po ruchliwej drodze pędziły samochody. Wstałam i pobiegłam do mojej ławeczki. Usiadłam. W mojej głowie krążyło w tym momencie wiele myśli, ale jedna najbardziej mnie ciekawiła, kim był starszy pan z laska w wygniecionej koszuli?

Zuzia, klasa 6B